

Після дощу

Лідія Компанієць

Дощ прошумів — немає і сліда,
І лиш веселка — з краю і до краю —
Допитлива,
цікава,
молода,
Із неба землю пильно розглядає.

А на землі — земні ідуть діла:
Гуркоче трактор — хлопці сіють жито.
І нива від серпневого тепла
Немов серпанком синім оповита.

Блищать билинки, наче від роси,
Від дощичку, що скінчився допіру.
І стільки в цій картині є краси,
І щирості,
і спокою,
і миру...